täku kotik. Suure südame täiega wiskas ~~ta~~ Rehepapp
selle tondi worsti kesk tulisesse ahju nönda et see ära pöles.
Kui see worsti ots ära sai pölenud, siis tuli senna üks
irmus alli abemega wana mees; see oli see tont kes
temale worsti oli annud. Tont küsis nüüd: „Mis pärast
sa worsti ära ei söönud ja ahju wisko sid selle eest pead
sa wastana." Rehepapp oli aga nönda kawal ja temal
olid need sönad kellega ta tondi puu pokust nöidus;
nüüd wöttis rehepapp puu poku ja ajas pölewasse,
ahju nönda sama kui worsti otsagi, nüüd sai Rehepapp
tontist wöitu ja jäi tondi test kinsamata.

4. Waene laps ja wana tont.

Kord elanud üks wana lesk naene oma tütrega ühes saanud
Nemad olid wäga waesed ega olnud neil midagi warandust

nad olid tihtigi päewa ehk kaks söömata. Wümati peastis
surm wana emakese waewast, ta maeti maha ja tütar jäi
nüüd ilma ooleks: Kord oli tütrel kaugest igaw ja emast
kahju olnud, ta läinud ema aua peale kabeli aeda mis
mitte kaugel ei olnud, seal nutnud ja palunud waene
laps kunni kesk ööni. Siis tulnud üks wana hall mees
tema juure ja küsinud: „Mis sa noor laps nutad siin
üksi külma käes." Waene laps kostnud: „Tulin seia
emat taga otsima ja enda kurbtust wälja nutma."
Wana mees ütelnud: „Tule minuga ühes mina tahan
sind aitada." Wana mees wünud nüüd waese lapse
endaga ühes ära; warsti jöutsid nad ühe suure tugewa
raudwärawa ette, seda lükas wana hall mees lahti, ja
nemad läksid ühte ~~irmsesse~~ irmsasse pimetasse majasse.
See hall mees oli wana tont ja wiis nüüd waese lapsse pörgusse.
Pörgus pandi waene laps süia keetma ja talitama.